

Nyhedsbrev nr 8 2016

Nyt fra bestyrelsen

På det seneste bestyrelsesmøde har vi haft en grundig temadrøftelse om skolens specialpædagogiske indsats, baseret på et godt oplæg, som vores skoleleder havde udarbejdet. Hvis vi havde uanede ressourcer og muligheder er der ingen tvivl om, at bestyrelsesmedlemmerne ville gøre alt i verden for at møde hvert enkelt barn med alle de rette tilbud, og sikre succes i livet for alle de elever, der allerede går på skolen og kommer til at gå på skolen i fremtiden. Men virkeligheden er jo den, at vi som ansvarlig bestyrelse er nødt til at forholde os til det økonomiske råderum, vi har at arbejde med, ligesom vi bygger på vores dygtige medarbejdere og ressourcepersoner, som bidrager med hver deres uddannelses- og erfaringsniveau mv. Vi får ikke megen faglig bistand eller økonomisk støtte fra hverken staten eller kommunerne, så vores samlede tilbud på området er altså nødt til at afspejle det, vi faktisk selv kan mønstre. I det lys må vi sige, at Tybjerg Privatskole som udgangspunkt er en skole med et tilbud indenfor normalområdet, og så i begrænset omfang – i et tæt samarbejde med forældrene - har mulighed for at understøtte de børn, der har særlige behov. Bestyrelsen havde en længere og meget frugtbar diskussion om emnet, og konklusionen blev, at ledelsen på en række punkter vil forsøge at optimere på vores anvendelse af ressourcer, så vi i dagligdagen kan skabe trivsel og høj faglighed indenfor vores råderum. Helt konkret har vi også besluttet at sætte midler af til at efteruddanne 1-2 læsevejledere blandt medarbejderne, så vi kan give et læseløft til børn, der har særlige vanskeligheder med at læse og samtidig løfte læseniveauet for alle skolens elever.

Bestyrelsen har lavet en opfølgning på Strategiplanens fem indsatsmål og de 17 konkrete handlinger, vi her i 2016 arbejder med for at forfølge målene. Vi har gang i næsten alle handlinger, og kan se synlige fremskridt rigtig mange steder. I perioden frem til generalforsamlingen klør vi på med handlingerne, så vi kan fremlægge resultaterne overfor forældrekrædsen. På vores næste bestyrelsesmøde den 30. november er det planen at godkende den liste med konkrete handlinger, vi skal arbejde med i hele 2017 for at bringe os tættere på realisering af de fem indsatsmål. På samme møde skal vi godkende næste års budget, som Økonomiudvalget og skolens ledelse i øjeblikket arbejder hårdt på at skrue godt og fornuftigt sammen.

Et meget synligt resultat af en af de 17 handlinger venter lige rundt om hjørnet: lancering af en helt ny hjemmeside. Vi forventer at den er i luften omkring 1. december, og vi glæder os til at dele det meget flotte og omfattende stykke arbejde med jer. Det er en ihærdig gruppe af engagerede forældre, der sammen med Kommunikations- og Forældreudvalget er godt i gang med det omfattende arbejde. Bestyrelsen vil gerne udtrykke en stor tak til alle forældre, der på mange forskellige måder bidrager til at styrke vores skoles udvikling.

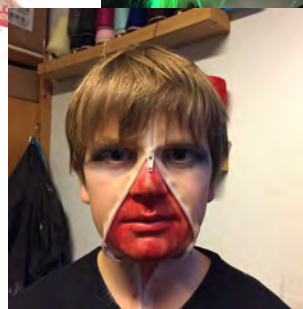
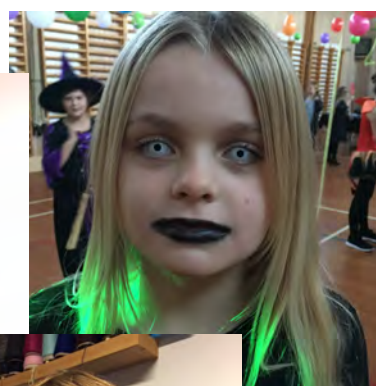

Skolernes motionsløb

Traditionen tro deltog vi i skolernes motionsløb, den sidste dag inden efterårsferien. Det var en skøn og aktiv dag, hvor alle, både store små gav den fuld gas på de forudbestemte løberuter i skoven. Højeste gennemsnits km. pr. Elev blev vundet af 7. kl. med 17,95 km. pr elev, -215,4 km. ialt. Hele skolen 0-7 kl. løb 1949,8 km. En stor tak til Brugsen i Glumsø, som sponserede en masse lækker frugt.

Halloween

Årets halloweenfest løb af stablen fredag d. 28/10. Festen i år, havde det til dato største antal deltagere. 143 elever og 28 gæster, samt en del forældre. Det var dejligt at se nogle af de elever, der er stoppet på skolen, vi setter stor pris på, at de stadig har lyst til, at komme forbi til fest. Støtteforeningen mødte som altid talstærkt op, med masser af smil, gå på mod og overskud til at betjene de festglade, skrækkelige, grimme, klamme og dejlige børn og unge. Det var dejligt i år, at se så mange forældre, som både hyggede og gav en hånd med hvor der var behov. Vi gentager succesen næste år.

Yogakids

Yoga holdene er kommet godt fra start. Der kører to hold i øjeblikket, men da efterspørgslen har været stor, arbejder vi på, at kunne starte et hold mere, der vil i nærmeste fremtid blive skrevet ud om dette. På holdene går pt elever fra 0.- 4. Klasse. Til Kidsyoga, bliver der både talt om sanser, sagt rim og remser på både dansk og engelsk og meget mere. Hver gang slutter vi af med yoga søvn. Her tages eleverne med på en "lille rejse" på deres helt eget specialdesignede tæppe. Det er en fornøjelse at se hvordan både små og store giver sig hen, får trukket vejret dybt, samt finder ro og afslapning. Der har været forældredeltagelse også, superhyggeligt, og man er altid velkommen til at være med sammen med sit barn.

Klasseindlæg

Som noget nyt i nyhedsbrev vil der hver gang være et indlæg fra en klasse, denne gang 9.kl.

I uge 40 fik eleverne i 9.kl. 3 timer til at arbejde med tidligere eksamensopgaver i skriftlig fremstilling. En af eleverne valgte opgaven at skrive en novelle til en konkurrence udskrevet af Dansk Flygtningehjælp.

Jeg er også et menneske

Jeg vågner med et skrig, badet i sved. Endnu et mareridt. Jeg prøver langsomt at huske, hvad der skete denne her gang. Det var noget med min far. Jeg lukker øjnene og hører hans stemme: "Løb! Jeg indhenter jer senere." Men det gjorde han ikke. Vi har været i Danmark i fem måneder nu. Min mor, Lana, min lillebror Aaron, og jeg. Jeg har lært at tale dansk. Aaron kan også. Min mor har ikke helt lært det helt endnu, men hun prøver. Vi blev væk fra min far på flugten fra Afghanistan. Jeg ved ikke, om han er død. Jeg ved ikke noget.

Jeg kigger på det lille ur ved siden af min seng. 6:23. Jeg kan ligeså godt stå op. Aaron ligger uroligt i sengen ved siden af. Han har nok også mareridt. I starten vågnede han, når jeg skreg. Nu har han vænnet sig til det.

Jeg rejser mig op og tager tøj på. I dag er en stor dag, siger de. Jeg skal starte på en ny skole. Jeg er nervøs. Mange af de danske børn kan ikke lide flygtninge. Jeg er vant til racistiske bemærkninger, men jeg ved ikke, om jeg kan klare at høre på dem hver dag. Måske vil de lade mig være, hvis jeg ikke siger noget. Hvis nu jeg bare sidder nede bagved og passer mig selv. Man kan altid håbe.

Jeg går ind i køkkenet ved siden af. Mor siger, at vi har været heldige med vores lejlighed. Den har tre værelser. Køkkenet, soveværelset og badeværelset. Mange får kun en toværelseslejlighed.

Mor er allerede oppe. Hun er i gang med at lave morgenmad. Jeg hjælper hende, og Aaron kommer ud, lige som vi er klar. Vi spiser stille, og da vi er færdige er klokken 7.30. Jeg skal møde kl. 8, og jeg skal følge Aaron i børnehave først. Aaron har allerede gået i børnehaven en måned. Han har fået mange venner. Små børn dømmes ikke ligeså meget. Der er kun et par stykker, som har fået at vide af deres forældre, at de ikke må lege med ham. Han er ligeglad. Han forstår det sikkert ikke.

Jeg afleverer ham og trasker videre. Skolen er en stor rød murstensbygning. Der går mere end 500 elever. Jeg skal gå i 8. B. Jeg går hen mod kontoret. Der står en lærer og venter på mig. ”Hej Samira, og velkommen til vores skole. Jeg hedder Mette, og jeg er din kontaktperson, det første stykke tid du er her” siger hun. ”Så hvis der er nogle problemer, skal du bare komme til mig.” Hun ligner en, der har fået lidt for meget at drikke. Mette følger mig hen til det klasselokale, jeg skal være i og banker på. Der er kun danske elever derinde. Lyshårede, blåøjede danskere.

”Hej alle sammen. Det her er Samira Rawi. Hun er ny elev i jeres klasse, så tag nu godt imod hende,” siger Mette.

Den første time er matematik. Det kan jeg godt lide, fordi det er det samme, uanset hvilket sprog man taler. I frikvarteret går jeg over til en af pigerne, og spørger: ”Undskyld. Ved du, om vi har billedkunst på noget tidspunkt.” ”Man har da ikke billedkunst i 8. klasse,” siger hun. ”Det havde jeg da på min gamle skole,” mumler jeg. ”Det er kun fordi perkere er så dumme, at de ikke kan klare kun at have boglige fag,” siger drengen ved siden af. Jeg ved ikke, hvad jeg skal svare. De griner alle sammen. Jeg skal bruge al min selvkontrol for ikke at bryde sammen midt i klassen. Jeg går stille ned på min plads igen. Resten af dagen siger jeg ikke noget.

Da jeg kommer hjem, løber jeg direkte ind på værelset, smider mig i sengen og begynder at græde. Mor kommer ind til mig, og sætter sig og holder om mig. ”Shh, det skal nok gå,” siger hun. ”Jeg ved ikke engang, hvorfor jeg er så ked af det. Jeg vidste jo godt, at det ville ske! De er alle sammen modbydelige” hulker jeg. ”Jeg ved den godt, skat. Vi skal nok klare det,” trøster mor.

De næste par uger er det samme. Kommentarer som ”Perkersvin,” ”Dumme dyr,” ”Lortefjæs” og ”Terrorist” blev til en daglig ting. Selvfølgelig kun når lærerne ikke er der. Selvom jeg tvivler på, de ville have gjort meget.

“En dag. 24 timer. Det er alt du skla igennem. Du har gjort det før. Det kan ikke blive meget værre. Du kan godt. Det er den daglige peptalk, som efterhånden er blevet til en vane.

Det er onsdag eftermiddag. Jeg sidder bagerst i klassen og laver nogle lektier. De andre er ved at planlægge en klassefest. Jeg er selvfølgelig ikke inviteret.

Pludselig kommer to af drengene ned til mit bord. ”Hvad med dig? Vil du med” spørger den ene. Jeg kigger op. Jeg skal lige til at svare, da de begge to begynder at grine. ”Du troede da ikke, at vi rent faktisk ville have dig med” griner de. Jeg er lige ved at tude. ”Hun troede sgu på det!” er der en af pigerne, der råber. ”Vi vil da ikke risikere at du laver et terrorangreb eller sådan noget” fortsætter de. Jeg får tårer i øjnene, så jeg kigger hurtigt ned. Åbenbart ikke hurtigt nok, for der er en, der siger: ”Aww, gjorde vi perkerprinsessen ked af det?”

Jeg rejser mig op for at gå ud, men de spærrer vejen for mig. De begynder at skubbe til mig. Pludselig er der en, der slår hånden i bordet. Det er den stille pige, der sidder nede i hjørnet. Lily, hedder hun vist. Hun plejer aldrig at sige noget, men mindre hun bliver tvunget til det. “Nu tager i jer fandme sammen!” siger hun. “i er klamme at høre på! Hvordan ville i have det, hvis der var en af jer? Samira har ikke hjort nogen af jer noget, så hvorfor skal i opføre jer på den måde? Hun er også et menneske! Jeg er ved at brække mig over jer. Jeg håber virkelig at i alle sammen har en dårlig smag i munden. Ingen af jer ved, hvad hun har været igennem. i er alt for optagede af jer selv til at tænke på nogen andre.”

Jeg er fuldstændig mundlam. “Men vi kan ikke stole på hendes slags,” er der en der siger, “hvad nu hvis hun er torroist.” “Det var godt nok det dumme jeg længe har hørt! Simon er halvt tysker, og i beskylder da ikke ham for at være nazist!” siger Lily. Der er ikke nogen, der siger noget, og Lily går over til mig, og siger: “Har du lyst til at tage med mig hjem idag?” Det tager mig et par sekunder før jeg rigtig forstår, hvad der sker, men jeg svarer hurtigt ja. Lily hjælper mig med at pakke mine ting, og sammen går vi ud af klassen.